

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาอุบัติการณ์และการกระจายของการติดเชื้อที่ตำแหน่งผ่าตัดของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาโดยการผ่าตัด ในแผนกศัลยกรรมกระดูกและข้อโรงพยาบาลลำปาง จำแนกตามเพศ อายุ การวินิจฉัยโรคที่พบ ชนิดของการผ่าตัด การมีโรคประจำตัว การได้รับยาปฏิชีวนะและเชื้อที่เป็นสาเหตุของการติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยมีกลุ่มประชากรที่ศึกษาคือ ผู้ป่วยทุกคนที่เข้ารับการผ่าตัดที่แผนกศัลยกรรมกระดูกและข้อที่เป็นแผลสะอาดในโรงพยาบาลลำปาง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2543 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2547 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลย้อนหลัง รวมระยะเวลาการเก็บข้อมูล 5 ปี โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบเฝ้าระวังการติดเชื้อในโรงพยาบาลลำปาง และศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากรายงานการเฝ้าระวังการติดเชื้อประจำปีของโรงพยาบาลลำปาง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาอุบัติการณ์การติดเชื้อของผู้ป่วยที่ตำแหน่งผ่าตัดโดยย้อนหลังไปเป็นระยะเวลา 5 ปี

สรุปผลการศึกษา

การศึกษากการติดเชื้อในโรงพยาบาลของผู้ที่ได้รับการผ่าตัดทางศัลยกรรมกระดูกและข้อโรงพยาบาลลำปาง พบดังนี้

1. อัตราอุบัติการณ์การติดเชื้อที่ตำแหน่งผ่าตัดของแผลทุกประเภท ในประชากรที่เข้ารับการผ่าตัดทางศัลยกรรมกระดูกและข้อของโรงพยาบาลลำปางเท่ากับ 0.32 รายต่อจำนวนผ่าตัด 100 รายต่อปี โดยมีอัตราอุบัติการณ์การติดเชื้อในประเภทแผลสะอาดเท่ากับ 0.17 รายต่อจำนวนผู้ผ่าตัด 100 รายต่อปี
2. การกระจายของการติดเชื้อที่ตำแหน่งผ่าตัดในโรงพยาบาลของผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัดทางศัลยกรรมกระดูกและข้อโรงพยาบาลลำปาง จำแนกตามเพศ กลุ่มอายุ การวินิจฉัยโรค ชนิดของการผ่าตัด การโรคประจำตัว การได้รับยาปฏิชีวนะ และเชื้อที่เป็นสาเหตุ

2.1 ประชากรเพศหญิง มีอัตราการติดเชื้อสูงกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.81 และ 44.19 ตามลำดับ

2.2 ประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีอัตราการติดเชื้อสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 39.54

2.3 ประชากรที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการกระดูกแตกหัก และการมีบาดแผล พบอัตราการติดเชื้อสูงสุดเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 46.51

2.4 ตำแหน่งของร่างกายที่เกิดการติดเชื้อสูงสุดคือ การผ่าตัดเปิดแผลทางผิวหนัง เพื่อใส่วัสดุค้ำกระดูก คิดเป็นร้อยละ 67.44

2.5 ประชากรที่พบการติดเชื้อที่ตำแหน่งผ่าตัดของแผนกศัลยกรรมกระดูกและข้อ ที่ไม่มีโรคประจำตัวพบอัตราการติดเชื้อสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 79.06

2.6 ประชากรที่ได้รับยาปฏิชีวนะในขั้นตอนของการรักษา พบอัตราการติดเชื้อสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 86.05

2.7 เชื้อที่พบเป็นสาเหตุของการติดเชื้อในโรงพยาบาลที่ตำแหน่งผ่าตัด ของผู้ป่วย ทางศัลยกรรมกระดูกและข้อ โรงพยาบาลลำปางสูงสุดคือเชื้อ *Staphylococcus aureus* คิดเป็นร้อยละ 32.56

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาอุบัติการณ์การติดเชื้อที่ตำแหน่งผ่าตัดของแผนกศัลยกรรมกระดูกและข้อ โรงพยาบาลลำปาง แตกต่างจากรายงานการวิจัยที่มีผู้ศึกษาอยู่ก่อนหน้าซึ่งเป็นการศึกษาการติดเชื้อรวมทุกแผนก เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการวิเคราะห์ปัญหาการติดเชื้อที่เกิดขึ้นในห้องผ่าตัด ทำให้สะท้อนให้เห็นขนาดของปัญหาการติดเชื้อ และการกระจายของการติดเชื้อที่ตำแหน่งผ่าตัด ของคนไข้ที่เข้ารับการผ่าตัดที่แผนกศัลยกรรมกระดูกและข้อ เพื่อใช้เป็นสารสนเทศในการใช้ประโยชน์ในการวางแผนและบริหารงานการเฝ้าระวังการติดเชื้อต่อไป

2. จากผลการศึกษาทำให้ได้ทราบข้อมูลว่า การดำเนินงานการเฝ้าระวังการติดเชื้อของแผนกศัลยกรรมกระดูกและข้อโรงพยาบาลลำปางในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าอุบัติการณ์การติดเชื้อที่ต่ำ เป็นผลเนื่องจากการปฏิบัติตามมาตรการการเฝ้าระวังการติดเชื้อของโรงพยาบาลที่ได้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ตามผลการศึกษาที่มีผู้ได้ศึกษาและนำเสนอก่อนหน้า

3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลให้ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหา และแนวทางแก้ไข เพื่อการวางแผนการป้องกัน และควบคุมการติดเชื้อที่ตำแหน่งผ่าตัดในผู้ป่วยที่อาจเกิดขึ้นอีกให้มีอัตราที่ลดลง

4. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการติดเชื้อชนิดอื่น ๆ หรือต่อยอดจากการศึกษาครั้งนี้ โดยการเพิ่มวัตถุประสงค์ในการศึกษาการติดเชื้อของแผลทุกประเภท ซึ่งมีอุบัติการณ์การติดเชื้อที่มากกว่าประเภทแผลสะอาด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และครอบคลุมทุกด้าน เพื่อการวางแผนการดำเนินงานการป้องกันการติดเชื้อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการทำศึกษารั้งต่อไป

1. การศึกษารั้งนี้มีข้อจำกัด คือ ผู้ศึกษาไม่ได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แต่ได้ใช้การรวบรวมข้อมูลย้อนหลังจากเวชระเบียนผู้ป่วย และแบบเฝ้าระวังการติดเชื้อของโรงพยาบาล ซึ่งข้อมูลบางรายการพบว่ามีการบันทึกไม่ละเอียดหรือไม่ได้บันทึกเอาไว้ นอกจากนี้การศึกษาโดยอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลย้อนหลังเป็นเวลานาน ซึ่งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการบันทึกข้อมูลลงในเวชระเบียนและแบบเฝ้าระวังอาจไม่ใช่คนเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้การวินิจฉัยอาการเพื่อบันทึกลงในเวชระเบียนของผู้ป่วยแต่ละราย รวมทั้งการสรุปข้อมูลของฝ่ายควบคุมการติดเชื้อของโรงพยาบาล อาจเกิดความผิดพลาดได้

2. ควรมีการศึกษาระบาดวิทยาของการติดเชื้อในโรงพยาบาลที่ตำแหน่งผ่าตัด ในส่วนของการผ่าตัดทางศัลยกรรมกระดูกและข้อ โดยการเก็บข้อมูลจากผู้ป่วยโดยตรง เพื่อให้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง แม่นยำ ลดความผิดพลาดจากแหล่งข้อมูลที่นำมาศึกษาได้

3. ควรทำการศึกษาโดยเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาให้นานขึ้น เพื่อเพิ่มกรณีตัวอย่างให้มีจำนวนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความแม่นยำมากขึ้น

4. ควรเพิ่มวัตถุประสงค์ในการทำการศึกษาเกี่ยวกับแผลผ่าตัดประเภทอื่น ๆ ด้วย เพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนกรณีศึกษาและมีสารสนเทศที่มีความสมบูรณ์ครอบคลุมทุกด้าน และนำไปใช้วางแผนการเฝ้าระวังการติดเชื้อที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น